Ισθμός Κορίνθου

Ισθμός της Κορίνθου

Ο Ισθμός της Κορίνθου είναι μια στενή λωρίδα γης που ενώνει τη Στερεά Ελλάδα με την Πελοπόννησο, ενώ η διώρυγα που έχει διανοιχθεί σε αυτόν ενώνει τον Σαρωνικό με τον Κορινθιακό κόλπο. Έχει μήκος 6 περίπου χιλιόμετρα και το πιο στενό σημείο είναι εκεί όπου έχει κατασκευαστεί η διώρυγα της Κορίνθου (1880-1893). Ήταν στρατηγικό σημείο και για το λόγο αυτό είχε κατασκευαστεί τείχος ήδη από τους αρχαίους χρόνους (τέλη 5ου αιώνα π.Χ.), που είχε διατηρηθεί μέχρι και τους Βυζαντινούς (Εξαμίλιον).

Ο ισθμός της Κορίνθου ήταν γνωστός στον αρχαίο κόσμο ως το ορόσημο που χώριζε την Πελοπόννησο από την υπόλοιπη ηπειρωτική Ελλάδα. Τον 1ο αιώνα μ.Χ. ο γεωγράφος Στράβων επισήμανε μια στήλη στον ισθμό της Κορίνθου, που έφερε δύο επιγραφές. Μία προς την Ανατολή, δηλ. τα Μέγαρα της Αττικής, που έλεγε: “τάδ᾽ οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ᾽ Ἰωνία” και την άλλη προς τη Δύση, δηλ. την Πελοπόννησο: “τάδ᾽ ἐστὶ Πελοπόννησος, οὐκ Ἰωνία”. Ο Πλούταρχος απέδιδε την ανέγερση αυτής της στήλης στον ήρωα της Αττικής Θησέα καθ’ οδόν προς την Αθήνα.

Από το 1893 στον πλάτους 6,3 χιλιομέτρων ισθμό έχει διανοιχτεί η Διώρυγα της Κορίνθου, που στην πράξη καθιστά την Πελοπόννησο νησί. Σήμερα δύο οδικές, δύο σιδηροδρομικές και δύο βυθιζόμενες γέφυρες στα δύο άκρα της διώρυγας συνδέουν την ηπειρωτική πλευρά του ισθμού με εκείνη της Πελοποννήσου. Στο δυτικό άκρο της διώρυγας βρίσκεται επίσης μια στρατιωτική γέφυρα έκτακτης ανάγκης.

Η ιδέα για μια συντόμευση ώστε τα ιστιοπλοϊκά σκάφη να μην περιπλέουν την Πελοπόννησο είχε εξετασθεί για πολύ καιρό από τους Αρχαίους Έλληνες. Η πρώτη απόπειρα να ανοιχτεί εκεί μία διώρυγα έγινε από τον τύραννο Περίανδρο τον 7ο αιώνα π.Χ. Εγκατέλειψε το έργο λόγω τεχνικών δυσκολιών και αντί αυτού κατασκεύασε μια απλούστερη και λιγότερο δαπανηρή χερσαία λίθινη ράμπα, ονόματι Δίολκο, ως οδό διέλευσης. Απομεινάρια της Διόλκου υπάρχουν ακόμη σήμερα δίπλα στη σύγχρονη διώρυγα. Όταν οι Ρωμαίοι απέκτησαν τον έλεγχο της Ελλάδας επιχειρήθηκαν αρκετές διαφορετικές λύσεις. Ο Ιούλιος Καίσαρ προέβλεψε τα οφέλη μιας σύνδεσης για τη νεοιδρυθείσα από αυτόν Κόρινθο ως Colonia Laus Iulia Corinthiensis. Επί της βασιλείας του Τιβέριου μηχανικοί προσπάθησαν να σκάψουν μια διώρυγα αλλά απέτυχαν λόγω έλλειψης σύγχρονου εξοπλισμού. Αντί αυτού κατασκεύασαν έναν Αρχαιοαιγυπτιακό μηχανισμό: τα σκάφη εκυλίοντο κατά μήκος του ισθμού πάνω σε κορμούς δένδρων, όπως οι Αιγύπτιοι είχαν

κυλήσει κομμάτια γρανίτη για να κατασκευάσουν τις πυραμίδες τους. Αυτός τέθηκε σε λειτουργία το 32 μ.Χ. Το 67 μ.Χ. ο φιλέλληνας Ρωμαίος αυτοκράτορας Νέρων διέταξε 6.000 δούλους να σκάψουν μια διώρυγα με φτυάρια. Ο ιστορικός Ιώσηπος Φλάβιος γράφει ότι οι 6.000 δούλοι ήταν Εβραίοι πειρατές που αιχμαλωτίστηκαν από το Βεσπασιανό κατά τους Εβραϊκούς πολέμους. Σύμφωνα με τον Πλίνιο τον Πρεσβύτερο το έργο προχώρησε τέσσερα στάδια (περίπου 700 μέτρα). Την επόμενη χρονιά ο Νέρων πέθανε και ο διάδοχός του Γάλβας εγκατέλειψε το έργο ως πολύ δαπανηρό.

Στη νεότερη εποχή η ιδέα προτάθηκε για πρώτη φορά σοβαρά το 1830, αμέσως μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας από την Οθωμανική Αυτοκρατορία και ολοκληρώθηκε το 1893 μετά από εργασίες έντεκα ετών.

Πάρε το μαζί σου

Άνοιξε τη σελίδα στο κινητό
visitkiato.com/kontines-apodraseis/isthmos-korinthou

Καλή βόλτα στο Κιάτο και στη Σικυωνία!